

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 1999

N:o 480—486

SISÄLLYS

N:o		Sivu
480	Laki valtion virkamieslain muuttamisesta	1169
481	Laki ulosottolain muuttamisesta	1171
482	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös käymisteitse valmistetun enintään 13 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävän alkoholijuoman myyntipaikasta ja myyntitoiminnasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 2 §:n muuttamisesta	1174
483	Liikenneministeriön päätös maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta	1175
484	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoimisesta yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti vuonna 1999	1176
485	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna 1999	1179
486	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	1183

N:o 480

Laki

valtion virkamieslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/1994) 4 §:n 2 momentin 6 ja 7 kohta ja 26 §, sekä
lisätään 4 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1383/1995, uusi 8 kohta ja 29 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

4 §

Säännökset virkojen perustamisesta, lakkauttamisesta ja muuttamisesta annetaan asetuksella. Seuraavia virkoja ei saa perustaa, lakkauttaa eikä niiden nimeä muuttaa, ellei kutakin virkaa ole valtion talousarviossa eritelty:

6) välittömästi ministeriön alaisen viraston päällikön virat lukuun ottamatta asetuksella säädettäviä virkoja;

7) puolustusvoimain komentajan, pääesikunnan päällikön, kenraalin tai amiraalin, puolustusvoimien pääinsinöörin, puolustus-

voimien ylilääkärin, kenttäpiispan ja asessorin virat; sekä

8) rajavartiolaitoksen päällikön ja apulaispäällikön sekä rajavartiolaitoksen kenraalimajurin ja kontra-amiraalin virat.

26 §

Sen lisäksi, mitä 25 §:n 2 momentissa säädetään irtisanomisen perusteista, voidaan seuraavat virkamiehet irtisanoa, kun siihen on syytä:

1) valtioneuvoston oikeuskansleri ja apulaisoikeuskansleri;

2) puolustusvoimain komentaja;

3) ministeriön kansliapäällikkö, valtiosih-

HE 174/1998
HaVM 21/1998
EV 255/1998

teeri, alivaltiosihteeri ja osastopäällikkö sekä näitä virka-asemaltaan vastaavat ministeriön virkamiehet, siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään; sekä

4) asetuksella säädettävien virastojen päälliköt.

— — — — —
29 §
— — — — —

Milloin lomauttaminen on tullut voimaan virkamiehen saamatta hyväkseen virkasuhteen lakkaamista koskevaa irtisanomisaikaa ja toistaiseksi voimassa oleva lomauttaminen on kestänyt yhdenjaksoisesti vähintään 200 kalenteripäivää, lomautetulla virkamiehellä

on virkasuhteen irtisanoessaan oikeus saada korvaus irtisanomisajan palkan menetyksestä samalla tavalla kuin viranomaisen irtisanoessa virkasuhteen, jollei viranomainen viikon kuluessa irtisanomisen toimittamisesta tarjota virkamiehelle työtä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1999.

Mitä 29 §:n 3 momentissa säädetään, sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa alkaneissa lomautuksissa. Momentissa tarkoitettuja kalenteripäiviä laskettaessa otetaan kuitenkin huomioon vain lain voimaantulon jälkeiset lomautuspäivät.

Helsingissä 1 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 481

L a k i**ulosottolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain (37/1895) 1 luvun 5 §:n 1 kohta ja 4 luvun 9 b §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 5 §:n 1 kohta laissa 792/1996 ja 4 luvun 9 b §:n 1 momentti laissa 197/1996, sekä
lisätään 3 lukuun uusi 36 a §, 4 luvun 6 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 394/1973, uusi 3 momentti ja 9 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 394/1973, uusi 4 ja 5 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Ulosottomiehen yksinomainen toimivalta

Ulosottomiehen tulee itse:

1) päättää 3 luvun 3—5 §:ssä sekä 23 §:n 3 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanosta, 3 luvun 36 a §:ssä sekä 4 luvun 6 b §:n 3 momentissa ja 9 §:n 4 momentissa tarkoitetusta menettelystä, 3 luvun 22 §:n 1 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanosta alkuperäisen saamistodisteen puuttuessa, täytäntöönpanon peruuttamisesta 3 luvun 14 §:n nojalla sekä 3 luvun 20 §:ssä tarkoitetun vaakuuden hyväksymisestä;

3 luku

Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

36 a §

Jos havaitaan, että velallinen ilmeisesti ulosoton välttämiseksi luotollista tiliä tai muuta vastaavaa luotonottoa hyväksi käyttäen nostaa luottoa tai lisäluottoa ja ohjaa saataviaan tai tuloaan tällaiselle tilille, ulosottomies saa kieltää velallista ulosottovelkojan vahingoksi maksamasta takaisin tai muutoin suorittamasta kiellon antamisen jälkeen nostamaansa luottoa. Kielto on annettava välittömästi tiedoksi myös luotonantajalle. Velalliselle annettu suorituskielto koskee sellaista luottoa tai lisäluottoa, jonka luotonantaja on kiellon tiedoksi saatuaan luotollisen tilin tai vastaavan luoton puitteissa tai

muodossa velalliselle myöntänyt. Kiellon vastainen suoritus on tehoton. Luotonantaja ei saa käyttää kiellossa tarkoitetun luoton takaisinmaksuksi tehtyjä suorituksia myöskään kuittaukseen siltä osin kuin suoritukset vastaavat kiellon tiedoksisaannin jälkeen myönnettyä luottoa tai lisäluottoa. Luotonantaja on velvollinen tilittämään ulosottomiehelle tehottomalla toimella suoritettut varat uhalla, että tilittämättä jätetty määrä voidaan välittömästi ulosmitata luotonantajalta.

Velallista ja luotonantajaa on kuultava ennen 1 momentissa tarkoitetun kiellon antamista, jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä.

4 luku

Ulosmittauksesta

6 b §

Jos 1 momentissa tarkoitettujen luontoisetujen arvo ilmeisesti ulosoton välttämiseksi on niin korkea, että rahana maksettavasta palkasta ei voitaisi ulosmitata lain edellyttämää määrää, ulosottomies saa velallista ja työnantajaa sekä tarvittaessa myös velkojaa kuultuaan antaa maksukiellon niin kuin riittävä määrä palkasta suoritettaisiin rahana, jollei velallinen voi näyttää, että luontoisedut ovat tarpeen hänen ja hänen perheensä toimeentulon turvaamiseksi tai että ne muutoin ovat ilmeisen perusteltuja. Luontoisetuna pidetään myös tosiasiallisesti vastikkeetonta käyttöoikeutta, jos työnantajan tai muun 1 momentissa tarkoitetun käyttöoikeuden luovuttajan toiminnan luonne huomioon ottaen omaisuus on tarkoitettu pääasiallisesti velallisen yksityiseen käyttöön. Työnantaja on hänelle tiedoksi annetun maksukiellon mukaisesti velvollinen vähintään kerran kuukaudessa suorittamaan ulosmitatun määrän ulosottomiehelle. Kysymys tässä momentissa tarkoitetusta maksukiellosta voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään.

9 §

Väite siitä, että omaisuus kuuluu sivulliselle, ei estä omaisuuden ulosmittaamista, jos havaitaan, että sivullisen asema perustuu sellaiseen varallisuus- tai muuhun järjestykseen, jolle annettu oikeudellinen muoto ei

vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta ottaen huomioon velallisen omistajan määräysvaltaan verrattava valta tai verrattavat toimet taikka hänen saamansa edut ja muut vastaavat seikat, ja sellaista oikeudellista muotoa ilmeisesti käytetään ulosoton välttämiseksi tai omaisuuden pitämiseksi velkojien ulottumattomissa.

Ulosmittausta ei kuitenkaan saa toimittaa, jos järjestelyssä mukana oleva sivullinen saattaa todennäköiseksi, että ulosmittaus loukkaa hänen todellista oikeuttaan. Ulosmittaus saadaan toimittaa 4 momentin nojalla vain, jollei uloshaettua saatavaa todennäköisesti muuten saada velalliselta kohtuullisessa ajassa täysimääräisenä perityksi. Ulosottomiehen on ennen ulosmittausta varattava velalliselle ja sivulliselle sekä tarvittaessa velkojalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluiksi, jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä. Mitä 4 momentissa säädetään omaisuudesta, koskee myös velallisen edellä mainittuun järjestelyyn ohjaamaa tuloa. Kysymys siitä, loukkaako ulosmittaus sivullisen todellista oikeutta, voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään. Mitä 3 luvun 34 e—34 g §:ssä säädetään velallista koskevista tiedoista, koskee myös 4 momentissa tarkoitettua sivullista koskevia tietoja.

9 b §

Milloin velallinen tekee työtä puolisonsa tai sukulaisensa omistamassa taikka muussa toiselle kuuluvassa yrityksessä ilmeisesti ulosmittausta välttääkseen palkatta tai selvästi pienempää korvausta vastaan kuin mitä paikkakunnalla yleisesti sellaisesta työstä maksetaan, eikä saatavaa saada muuten häneltä täysimääräisenä perityksi, ulosottomies velallista ja työnantajaa sekä tarvittaessa myös velkojaa kuultuaan päättää, mikä on velallisen kohtuullisen työpalkan rahamäärä. Ulosmittaus toimitetaan tästä määrästä noudattamalla vastaavasti, mitä tässä laissa säädetään palkan ulosmittauksesta. Työnantaja on hänelle tiedoksi annetun maksukiellon mukaisesti velvollinen vähintään kerran kuukaudessa suorittamaan ulosmitatun määrän ulosottomiehelle, kunnes hän osoittaa ulosottomiehelle, ettei olosuhteiden muutoksen vuoksi enää ole edellytyksiä tässä pykälässä säädetyn perinnän jatkamiseen. Mitä tässä säädetään, koskee myös yksin velalliselle kuuluvaa yritystä, jos menettelyn tarkoituksena selvästi on ulosmittauksen välttäminen,

ei kuitenkaan, jos osinkoa tai muuta vastaavaa etuutta voidaan ulosmitata kohtuullista palkkaa vastaava määrä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1999.

Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 482

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös

käymisteitse valmistetun enintään 13 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävän alkoholijuoman myyntipaikasta ja myyntitoiminnasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriö on
muuttanut käymisteitse valmistetun enintään 13 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävän alkoholijuoman myyntipaikasta ja myyntitoiminnasta 7 päivänä kesäkuuta 1995 annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (852/1995) 2 §:n seuraavasti:

2 §

Yleiset ehdot

Lupa alkoholilain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vähittäismyyntiin voidaan myöntää ainoastaan sellaiselle tilaviinin tai sahdin valmistajalle, jonka valmistus- ja myyntitoiminta on osa alueen maaseutuelinkeinoja.

Tilaviinin tai sahdin valmistusluvan haltijalla voi olla ainoastaan yhteen vähittäismyyntipaikkaan oikeuttava vähittäismyyntilupa.

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämän päätöksen tullessa voimaan vireillä olevaan asiaan sovelletaan sitä.

Helsingissä 30 päivänä maaliskuuta 1999

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Hallitussihteeri Pentti Wavela

Liikenneministeriön päätös**maanteiden tavaraja henkilöliikenteen harjoittajien muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta**

Annettu Helsingissä 1 päivänä huhtikuuta 1999

Liikenneministeriö on luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (342/1991) 17 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 574/1994, ja luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 29 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 662/1994, nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavaraja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/26/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/76/EY, täytäntöönpanoa.

2 §

Luvan myöntämisen edellytysten osoittaminen

Liikenneluvan hakija voi osoittaa luvan myöntämisen henkilöä koskevien edellytysten täyttyvän esittämällä 1 §:ssä mainitun direktiivin 8, 9, 10 ja 10 b artiklojen mukaisen asiakirjan.

Helsingissä 1 päivänä huhtikuuta 1999

Liikenneministeri *Kimmo Sasi*

3 §

Suomen toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet

Direktiivin 8 artiklassa tarkoitetun todistuksen hyvämaineisuudesta antaa Suomessa hakijan kotipaikan poliisi.

Direktiivin 9 artiklassa tarkoitetun todistuksen vakavaraisuudesta antaa Suomessa luottolaitos taikka Keskuskaupakamarin tai kaupakamarin hyväksymä tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.

Direktiivin 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun todistuksen ammattitaidosta antaa Suomessa lääninhallitus.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 1999.

Tällä päätöksellä kumotaan maanteiden tavaraja henkilöliikenteen harjoittajien muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta 12 päivänä kesäkuuta 1995 annettu liikenneministeriön päätös (875/1995).

Hallitusneuvos osastopäällikkönä,
ylijohtaja Harri Caven

N:o 484

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoimisesta yhdennetyn
hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti vuonna 1999

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1765/92, jäljempänä peltokasviasetus, sovellettaessa noudatettavaa yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoimisen osalta vuonna 1999.

Yhdennetystä järjestelmästä säädetään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92, jäljempänä hallintoasetus. Edelleen yhdennetystä järjestelmästä säädetään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3887/92, jäljempänä soveltamisasetus.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92, EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12
 Komission asetus (ETY) N:o 3738/92, EYVL N:o L 380, 24.12.1992, s. 24
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 364/93, EYVL N:o L 42, 19.2.1993, s. 3
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 1552/93, EYVL N:o L 154, 25.6.1993, s. 19
 Neuvoston asetus (EY) N:o 231/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 2
 Neuvoston asetus (EY) N:o 232/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 7
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3116/94, EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1460/95, EYVL N:o L 144, 28.6.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2800/95, EYVL N:o L 291, 6.12.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2989/95, EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 5
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1575/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 922/97, EYVL N:o L 133, 24.5.1997, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1422/97, EYVL N:o L 196, 24.7.1997, s. 18
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2309/97, EYVL N:o L 321, 22.11.1997, s. 3
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1624/98, EYVL N:o L 210, 28.7.1998, s. 3
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1635/98, EYVL N:o L 210, 28.7.1998, s. 21
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, EYVL N:o L 24, 29.1.1994, s. 6
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3233/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 13
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3235/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2466/96, EYVL N:o L 335, 24.12.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 820/97, EYVL N:o L 117, 7.5.1997, s. 1
 Komission asetus (ETY) N:o 3887/92, EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36
 Komission asetus (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 1648/95, EYVL N:o L 156, 7.7.1995, s. 27
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2
 Komission asetus (EY) N:o 1678/98, EYVL N:o L 212, 30.7.1998, s. 23

2 §

Peltokasvien tuen maksaminen

Peltokasvien tukea maksetaan hakijalle, joka on jättänyt tukihakemuksen sekä tarvittaessa ilmoituksen kylvöaloista Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamien peltoalatukien ja eläimiin perustuvan luonnonhaittakorvauksen hakuajoista vuonna 1999 annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (236/1999) säädettyinä aikoina.

Myöhistyneenä jätetyn tukihakemuksen perusteella maksettavaan peltokasvien tukeen tehdään vähennykset sen mukaan kuin siitä säädetään soveltamisasetuksen 8 artiklassa.

3 §

Peruslohkon tuen hakijaa koskevat muutoshakemuksuudet hakuajan jälkeen

Soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdan tarkoittamina erityistapauksina hyväksytään hakijan kuolema, avioliitto, yhtiömuotomutokset sekä peruslohkojen ostot, myynnit ja vuokraukset. Näissä tapauksissa tuki on mahdollista maksaa toiselle henkilölle kuin hakijalle yksittäiseltä peruslohkolta tai koko maatilalta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein.

Uudelle omistajalle tai haltijalle tuki voidaan maksaa ainoastaan ensimmäisen tuen hakijan ilmoittamille peruslohkoille sen mukaan kuin sitä säädetään soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa.

Maatila ja hakija määrittävät muutoshakemuksuutta sovellettaessa sen mukaan kuin siitä säädetään soveltamisasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa.

4 §

Lohkojen merkitseminen

Hakijan on merkittävä tukihakemukseen kaikkien muutokset, muuttuneet ja muuttumattomina maatalouskäytössä säilyneet perus- ja kasvulohkot numeroilla sekä kirjaintunneilla.

Peruslohkolla tarkoitetaan maatalaan kuuluvaa peltoaluetta tai muuta maatalousaluetta, jota rajaavat vesistö, piirioja, valtaoja, tie,

metsä, kunnan raja tai muu vastaava. Peruslohko käsittää vain yhden maankäyttölajin ja kuuluu vain yhdelle maatilalle lukuun ottamatta maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämiä tapauksia. Peruslohkot on merkittävä hakemuslomakkeisiin viranomais-ten niille antamin tunnuksin tai U-lohkoina.

Hallintoasetuksen 1 artiklan 4 kohdan tarkoittama kasvulohko on enintään peruslohkon suuruinen ja se liittyy aina yhteen peruslohkoon. Kunkin peruslohkon kasvulohkot on merkittävä aakkosilla A:sta alkaen.

5 §

Ilmoitus- ja mittaustarkkuus

Perus- ja kasvulohkojen viljellyt ja viljelemättömät pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella.

Peltokasvien tuen ja kesannointikorvauksen valvontaseuraamuksia määrittäessä sovelletaan kansallisissa maanmittaustoimissa käytettävää mittaustarkkuutta.

6 §

Kartat

Hakemukseen on liitettävä kartta, jos:

1) viljelijä haluaa muutosta sellaisen peruslohkon digitointiin, joka on tullut viljelijän omistukseen tai hallintaan kasvukaudeksi 1999;

2) peruslohkon rajoissa on tapahtunut muutos eikä muutosta ole ilmoitettu aiemmin toimitetussa liitekartassa;

3) tukea haetaan uudelle peruslohkolle, jota ei ole aiemmin digitoitu;

4) tukea haetaan sellaiselle aiemmin viljel-lylle peruslohkolle, jota ei ole digitoitu; tai

5) talouskeskuksen sijainti on muuttunut.

Karttaliite edellytetään vain 1 momentissa tarkoitetuista peruslohkoista. Kartassa tulee näkyä kysymyksessä oleva peruslohko ja kaikki sen rajat.

Hakemuksen karttaliitteeksi hyväksytään karttakopio tulostetuista digitoiduista ortokartoista mittakaavassa 1:5 000. Tällaisen puuttuessa hyväksytään karttakopio ortokartoista, joiden päällä on rajaelementti, mittakaavassa 1:5 000 ja karttakopio peruskartoista, joihin on merkitty kiinteistörajat, mittakaavassa 1:10 000.

7 §

Pienin kasvulohko

Pienin kasvulohko, jolle maksetaan pelto-
kasvien tukea tai joka hyväksytään rehu-
alaksi, on 0,05 hehtaaria.

8 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen
tekemään päätökseen peltokasvien tukea ja
siihen liittyvää kesannointikorvausta koske-
vassa asiassa saa hakea muutosta siinä jär-
jestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tuki-
tehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menet-
telystä annetussa laissa (1336/1992) sääde-
tään.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

9 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän
päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkem-
mat määräykset ja ohjeet.

10 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 14 päivänä
huhtikuuta 1999.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voi-
daan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tar-
vittaviin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 485

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna 1999

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1765/92, jäljempänä peltokasviasetus, säädetyn peltokas-

vien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoimisen soveltamista vuonna 1999.

Kesannoinnista on tarkemmin säädetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä pellonpoiston osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 762/94, jäljempänä kesannointiasetus.

Komission asetus (EY) N:o 1586/97, EYVL N:o L 215, 7.8.1997, s. 3
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92, EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12
 Komission asetus (ETY) N:o 3738/92, EYVL N:o L 380, 24.12.1992, s. 24
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 364/93, EYVL N:o L 42, 19.2.1993, s. 3
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 1552/93, EYVL N:o L 154, 25.6.1993, s. 19
 Neuvoston asetus (EY) N:o 231/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 2
 Neuvoston asetus (EY) N:o 232/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 7
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3116/94, EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1460/95, EYVL N:o L 144, 28.6.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2800/95, EYVL N:o L 291, 6.12.1995, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2989/95, EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 5
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1575/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 922/97, EYVL N:o L 133, 24.5.1997, s. 1
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1422/97, EYVL N:o L 196, 24.7.1997, s. 18
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2309/97, EYVL N:o L 321, 22.11.1997, s. 3
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1624/98, EYVL N:o L 210, 28.7.1998, s. 3
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1635/98, EYVL N:o L 210, 28.7.1998, s. 21
 Komission asetus (EY) N:o 762/94, EYVL N:o L 90, 7.4.1994, s. 8
 Komission asetus (EY) N:o 2249/94, EYVL N:o L 242, 17.9.1994, s. 6
 Komission asetus (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2
 Komission asetus (EY) N:o 2930/95, EYVL N:o L 307, 20.12.1995, s. 8
 Komission asetus (EY) N:o 1566/97, EYVL N:o L 208, 2.8.1997, s. 29
 Komission asetus (EY) N:o 1981/98, EYVL N:o L 256, 18.9.1998, s. 8
 Komission asetus (EY) N:o 2490/98, EYVL N:o L 309, 19.11.1998, s. 27
 Komission asetus (EY) N:o 658/96, EYVL N:o L 91, 12.4.1996, s. 46
 Komission asetus (EY) N:o 1326/96, EYVL N:o L 171, 10.7.1996, s. 7
 Komission asetus (EY) N:o 1647/96, EYVL N:o L 207, 17.8.1996, s. 6
 Komission asetus (EY) N:o 729/97, EYVL N:o L 108, 25.4.1997, s. 25
 Komission asetus (EY) N:o 843/97, EYVL N:o L 121, 13.5.1997, s. 5
 Komission asetus (EY) N:o 1718/97, EYVL N:o L 242, 4.9.1997, s. 31
 Komission asetus (EY) N:o 1779/97, EYVL N:o L 252, 16.9.1997, s. 18
 Komission asetus (EY) N:o 760/98, EYVL N:o L 105, 4.4.1998, s. 8
 Komission asetus (EY) N:o 1589/98, EYVL N:o L 208, 24.7.1998, s. 9
 Komission asetus (EY) N:o 2308/98, EYVL N:o L 288, 27.10.1998, s. 10

Tuen saamisen edellytyksistä on tarkemmin säädetty tietyistä edellytyksistä tiettyjen peltokasvien tuottajien tukijärjestelmän mukaisten korvausten myöntämiseksi annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 658/96, jäljempänä korvausasetus.

2 §

Satotaso

Peltokasvien tuen määrittelevänä satotaso on käytetään viljoille, valkuaiskasveille, öljypellavalle ja kesannolle A-alueella 3,4 tonnia hehtaarilta, B—C1 -alueella C1 -alueen saaristoa lukuun ottamatta 2,8 tonnia hehtaarilta ja C1 -alueen saaristossa sekä C2—C4 -alueella 2,3 tonnia hehtaarilta. Satotaso öljykasveille on koko maassa 1,59 tonnia hehtaarilta.

Tämän päätöksen A—C -alueilla tarkoitetaan eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavista siirtymäkauden tuista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (941/1998) sekä C1—C4 -alueilla maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (943/1998) määritellyjä alueita.

3 §

Hakemuksen perusteena oleva peltoala

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaista viljelyalaa perustuvaa tukea maksetaan koko maassa tukijärjestelmään kuuluville kasvilajiryhmille eli viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille ja öljypellavalle. Hakemuksen on koskettava vähintään 0,30 hehtaarin alaa.

Hakijan on valittava peltokasvien tuen yleinen tai yksinkertaistettu järjestelmä niitä koskevien edellytysten mukaisesti. Yleisessä järjestelmässä on oltava vähintään 0,30 hehtaaria jokaista kasvilajiryhmää, jolle tukea haetaan. Yksinkertaistetussa järjestelmässä peltokasveja, joille tukea haetaan, on viljeltävä yhteensä vähintään 0,30 hehtaarin alalla.

4 §

Hyväksyttävä viljelytapa

Peltokasvit, joille tukea haetaan, on kylvettävä paikkakunnalla käytettävän hyvän vilje-

lytavan mukaisesti tarkoituksena tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato. Kasvitautilien, tuhoeläinten, rikkakasvien ja hukkakauran torjumiseksi on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Siemenen määrän on oltava riittävä. Kylvömuokkauksen ja kylvön on laadultaan oltava sellainen, että siementen itäminen on mahdollista. Öljykasvien pieni siemenkoko on niitä kylvettäessä otettava huomioon ja kylvettäessä on käytettävä öljykasveille sopivaa kylvötekniikkaa.

5 §

Öljykasvien ja öljypellavan hyväksytty siemen

Rypsin ja rapsin tukeen oikeuttavan siemenen luokka on vuonna 1999 rajattu korvausasetuksen 4 artiklan 3 kohdan a, c ja e alakohtiin. Siemenen lajikkeesta ja viljelijän velvollisuuksista on säädetty korvausasetuksen 4 artiklan 3 kohdan mainituissa alakohdissa.

Tiettyjen syötäväksi tarkoitettujen aurinkonkukansiementen tukeen oikeuttamattomuudesta on säädetty peltokasviasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa. Vastaavasti kuitupellavalajikkeiden korvaukseen oikeuttamattomuudesta on säädetty peltokasviasetuksen 6 a artiklassa.

Sen osoittamiseksi, että ostettu öljykasvin ja öljypellavan siemen kuuluu tukeen oikeuttavaan, hyväksyttyyn siemenlajikkeeseen ja -laatuun on vakuustodistus ja ostokuitti säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan vuoden ajan.

6 §

Viljelystä poistetuiksi kelpaavat alueet

Peltokasvien tukeen liittyväksi viljelystä poistetuksi alueeksi eli kesannoksi ei hyväksytä kasvulohkoa tai sen osaa, joka on kasvukunnoltaan niin huono, että sitä ei voitaisi käyttää peltokasvien viljelyyn. Kasvukunnon arviointiin ei vaikuta kasvulohkon mahdollinen hyväksyminen kesannoksi edellisinä vuosina.

Peltokasviasetuksen 7 artiklan tarkoittaminen kesantopeltojen hoidossa on otettava huomioon ympäristön- ja vesiensuojelun tavoitteet. Hyväksyttävät kesantolajit ovat viherkesanto, muokkaamaton avokesanto eli niin

sanottu sänkikesanto, muokattu avokesanto ja kesanto, jolla viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- ja rehutarkoitukseen.

7 §

Kesantolohkon koko

Peltokasvien tukeen oikeuttavien kesantolohkojen on oltava vähintään 0,30 hehtaaria ja leveydeltään yli puolet pituudestaan vähintään 20 metriä. Tätä pienemmät lohkot hyväksytään kesannointiasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan ainoastaan, jos ne kautaltaan rajoittuvat kiinteisiin rajoihin eli muodostavat oman peruslohkon.

8 §

Kesannoitavien alueiden hoito

Avokesannon muokkausta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan. Muokkaamattoman ojanpientareen leveyden on oltava vähintään 60 senttimetriä kaikilla kesantolajeilla.

Muokkauksen sijaan rikkakasvien leviämistä voidaan estää niittämällä. Niitto on tehtävä niin, ettei lintujen pesimistä häiritä. Rikkakasveja voidaan torjua myös kemiallisesti heinäkuun 1 päivän jälkeen.

Jos kesannossa viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- ja rehutarkoitukseen, noudatetaan myös hoidon osalta tällaisten raaka-aineiden viljelyä koskevaa asetusta eli kesannoidun maan käyttöä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä sellaisen raaka-aineiden tuottamisen osalta, jotka käytetään yhteisössä ensisijaisesti muuhun tarkoitukseen kuin ihmisten tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen annettua komission asetusta (EY) N:o 1586/97.

9 §

Kesannoitujen alueiden niittovelvollisuus

Lohkon viljelyolojen säilyttämiseksi kesanto on niitettävä viimeistään 31 päivänä elokuuta 1999 maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämissä tapauksissa.

10 §

Viherkesanto

Viherkesanto voi olla joko yksi- tai moni-

vuotista. Viherkesannoksi hyväksytään aikaisemmin perustettu viljelty nurmi tai viherkesanto tai se voidaan perustaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1999. Viherkesannon perustamiseen voidaan käyttää yksi- tai monivuotista nurmisiementä, vastaavaa nurmisiemenseosta tai sallittuja riistalaidun- ja maisemakasveja. Myös muu monivuotinen kasvi kuin nurmikasvi voidaan hyväksyä kesantokasviksi, jos sen satoa ei ole mahdollista korjata kesantovuonna.

Vuonna 1999 perustettavalle viherkesannolle voidaan kylvää yksilajisena nurmisiemenenä vain sellaista siementä, josta saatavaa satoa ei ole sallittua myydä siementarkoitukseen.

Tärkeillä vedenhankintaan varatuilla alueilla ja pohjavesialueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla kesannointi on toteutettava pääsääntöisesti monivuotisena viherkesantona. Valta-ojaan tai vesistöön rajoittuvan kesantolohkon tulee vähintään kolmen metrin leveydeltä olla monivuotista viherkesantoa, ellei muutoin ole olemassa tämän levyistä rantakasvustoa.

11 §

Hukkakauran torjunta kesantopelloilla

Jos kesantopellossa esiintyy hukkakauraa, on kasvusto niitettävä hyvissä ajoin ennen hukkakauran röyhylle tuloa tai se on torjuttava muutoin hukkakauran torjunnasta annetussa laissa (178/1976) säädetyllä tavalla. Pahoin saastuneita hoitamattomia lohkoja ei voida hyväksyä kesantojärjestelmän piiriin.

12 §

Kesannon käyttö riistalaitumena

Kesantoa voidaan käyttää riistaeläinten laitumena kesantoa seuraavan syksyn ja talven aikana. Tähän tarkoitukseen ei viherkesantoa voida kuitenkaan perustaa pelkästään viljan tai viljan ja palkokasvien tai viljan ja öljykasvien siemenseoksella tai millään muulla sellaisella siemenellä tai siemenseoksella, jolla tuotettua satoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistanhoitoon. Riistalaidunta ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistaeläinten laitumena.

Riistaeläinten ruokintaa varten perustettua viherkesantoa ei saa niittää siten, että sato kuljetetaan pois. Satoa ei saa muutenkaan

korjata eikä siitä saa olla taloudellista hyötyä hakijalle. Lumen alle jäämisen estämiseksi sato voidaan niittää karhelle. Seivästäminen syksyllä sadon syöttämiseksi riistaeläimille paikan päällä suoraan seipäiltä on sallittua.

13 §

Kesannon hoito-ohjeiden laiminlyönti

Jos kesannon hoito-ohjeita ei noudateta, voidaan kesannointikorvaus jättää osaksi tai kokonaan maksamatta.

14 §

Kylvö kesantolohkolle 15.7.1999 alkaen

Kesantolohkolle voidaan 15 päivästä heinäkuuta 1999 alkaen kylvää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin edellytyksin viljelykasveja, joiden sadon korjuu tapahtuu seuraavana vuonna.

15 §

Kesantovelvoitteen siirto

Peltokasviasetuksen 7 artiklan mahdollistamaa kesantovelvoitteen siirtoa tuottajalta toiselle ei sovelleta vuonna 1999.

Kesannoivan tilan on täytettävä kesantovaatimus jokaisen tuotantoalueen osalta lukuun ottamatta jäljempänä lueteltuja vaihtoehtoja, joita noudatetaan siirrettäessä kesantovelvoitetta viereiseltä tuotantoalueelta toiselle. Tuen hakija voi valita vain yhden seuraavista vaihtoehtoista:

1) tuotantoalueelta viereiselle tuotantoalueelle siirrettävä kesantotala on kooltaan alle kaksi hehtaaria;

2) tuotantoalueen rajan molemmilla puolil-

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

la oleva yhtenäinen kesantolohko voidaan lukea jompaan kumpaan tuotantoalueeseen; tai

3) kesantolohko voidaan siirtää muissa kuin 1 ja 2 kohdissa mainituissa tapauksissa viereiseltä alhaisemman satotason tuotantoalueelta korkeamman satotason tuotantoalueelle saman suuruisena ja korkeamman satotason alueelta viereiselle alhaisemman satotason tuotantoalueelle, jos otetaan huomioon laskennallinen keskisadon eroista aiheutuva kesantovelvoitteen muutos.

16 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen peltokasvien tukea ja siihen liittyvää kesannointikorvausta koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

17 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkemmat määräykset ja ohjeet.

18 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 14 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 486

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp hampunviljelyn kylvömäärästä ja viljelyilmoitukselle asetettavasta määräajasta ..	43/1999	8.4.1999	15.4.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Jukka Virolainen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 480—486, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999